

Laatst liepen we over het sinaasappelparcours bij Castricum en hadden we het er over dat AV Zaanland zijn clubwedstrijden hier hield.

Hierbij twee foto's, één met een hele jonge Jaap Klomp, links op de zwartwit foto. De andere foto is ook alweer een tijd terug (2003 ?) Verder een artikel uit de Atletiek van 2003, door Bas Adams geschreven.

De "start en finishbomen" zijn nog steeds zichtbaar in het bos.

de loper links op de foto is Jaap Klomp

Het sinaasappelrondje

Het Noord Hollands duingebied tussen Wijk aan Zee en Schoorl is een ontzettend mooi gebied waar dagelijks vele lopers (m/v) jaar in jaar uit, in zomer en winter heerlijk kunnen trainen. Het is een gevarieerd gebied waar iedereen op elk looppniveau zijn hart kan ophalen. Voor iedereen is er wel een route te vinden die bij zijn of haar trainingwensen past. Bossen vlak bij Heemskerk, duinen vlak achter het strand, uiteraard het strand zelf, her en der leuke uitkijkheuvels met steile trappetjes of bij Schoorl de wat heftigere glooiingen in het landschap. Dat het duingebied goed bekend is bij AV Zaanland is niet verwonderlijk. Al jaren komen mensen van Zaanland in de duinen om hun duintraining te doen of om wedstrijdjes te lopen. AV Castricum b.v. organiseert nog regelmatig bosloopjes en in de zomer natuurlijk de befaamde bosloopjes in Schoorl. Maar vroeger had AV Zaanland ook een eigen loopje in het duingebied, vlak bij Castricum.

Leden die al wat langer lid zijn van de vereniging kunnen zich vast nog wel herinneren dat ze zondags met de trein naar Castricum gingen, zich konden omkleden in een feestzaaltje bij een café aan de overkant van het station, om vervolgens over het spoor de duinen in te gaan om daar hun training te doen. Twee maal per jaar, in het voorjaar en in het najaar, werden dan de legendarische sinaasappelrondjes gelopen. Ik spreek dan over goed veertig-vijftig jaar terug. Tussen twee markante bomen was de start en vervolgens moesten er vier ronden van net geen duizend meter lang afgelegd worden. De winnaar kreeg vijf sinaasappels, de tweede drie, de derde twee en de overige deelnemers kregen één sinaasappel. Die wedstrijdjes zijn jaren en jaren achter elkaar georganiseerd. De schatting is dat ze zeker dertig jaar hebben stand gehouden. Toen in begin jaren tachtig het café zijn deuren sloot is er de klad in gekomen en is het sinaasappelrondje een zachte dood gestorven. Hoewel, echt dood is het sinaasappelrondje niet. Zo af en toe komen er nog Zaanland leden en oud leden terug op het oude parcours om (al dan niet om sentimentele redenen) nog heerlijk van de natuur te genieten. En die markante bomen staan er nog net zo bij als op oude foto's. Een beetje dikker, een beetje meer gehavend, maar nog immer overduidelijk herkenbaar.

Na alle verhalen gehoord te hebben wou ik graag eens zelf het sinaasappelrondegevoel ervaren en met eigen ogen zien waar het allemaal plaats had gevonden.

“Kom maar eens mee op een vrijdagochtend, dan zullen we je het wel laten zien” werd er ergens geroepen. En zo kwam het dat ik op een vrijdag ochtend op het parkeerterrein bij de camping Geverduin in Heemskerk stond.

Al jaren gaat er elke vrijdagochtend namelijk een trimgroep onder de bezielde leiding van Jaap Klomp, een oude rot van AV Zaanland, het Noord Hollands Duingebied in voor een training. En wie anders dan Jaap Klomp kon mij nou beter het AVZ sinaasappelronde gevoel overbrengen.

Als groentje binnen de vereniging voelde ik me toch een beetje onthand en was ik vreselijk onder de indruk van de vitaliteit en het loopplezier van de toch over het algemeen niet jonge loopsters en lopers. Met mijn achtendertig jaar was ik veruit de jongste, maar ik kan bij lange na niet tippen aan hun levenslust.

Jaap Klomp heeft een zeer grote staat van dienst binnen de vereniging, is vele jaren voorzitter geweest, heeft nog veel meer jaren verschillende bestuursfuncties vervuld en is zelf een verdienstelijk loper geweest en is dat nog steeds. In zijn jongere jaren heeft hij menig sinaasappelrondje meegelopen en nog steeds komt hij zo nu en dan weer terug op het oude parcours.

Ook die vrijdag leidde Jaap routineus de groep over de paden heen en tijdens het lopen vertelde hij over hoe het allemaal ging in die tijd. Het zeulen met de kisten met sinaasappels, het omkleden in de feestzaal en de koffie achteraf. In het voorjaar de cross en in het najaar de handicaprace waarbij de snellere lopers (m/v) een tijdshandicap kregen aan de hand van hun prestaties op de baan zodat de zwakkere lopers ook kans hadden en het eigenlijk de bedoeling was om allemaal tegelijk aan de finish te komen. Vooral de handicaprace leidde regelmatig tot hilarische situaties en leverde meestal verrassende winnaars op.

Na al die verhalen en de beelden die ik in mijn hoofd had, had het aanschouwen van de startplek een magische uitwerking op mij. In gedachten zag ik de atleten nog staan. Het leek net alsof ik de voetstappen kon voelen door mijn eigen schoenen heen. En die twee bomen, die bomen leken het gehele verhaal te bevestigen. Het lijkt wel sentimenteel (en dat is het ook), maar hier op dit stukje bosgrond bij Castricum ligt een stuk historie van AV Zaanland. En als ik ooit weer in een dipje zit, dan zal ik hier naar toe komen om mijn tempohardheid te trainen op een legendarisch parcours!

Bas Adams.

Foto van de vrijdagochtendtraining uit 2003?